

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih : 29 Mart 2021
Sayı : 1691

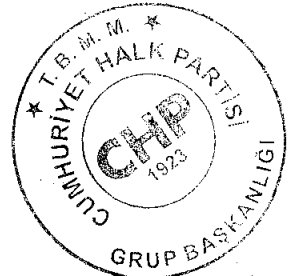
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İş Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim gerekçesiyle birlikte ilişikte sunulmaktadır.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Gülizar BİÇER KARACA
Denizli Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	- Karar Fısk Fıskat Dikkat - Plan ve Bütçe
Esas Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Tarih :	30 Mart 2021
	Esas No: 2/3516

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK. LİGİ
29 Mart 2021
Numara

TBMM GENEL MÜDÜR
29 Mart 2021
No. 801121
EBYS Y. AKTARILMIŞTIR

GENEL GEREKÇE

Kayıt dışı çalışan yerli ve göçmen ev işçileri, dünyada olduğu gibi Türkiye’de de COVID-19 salgınından en çok etkilenenler arasındadır. Uluslararası Çalışma Örgütü’ne (ILO) göre “ev işçiliği”, evin belirli bir üyesi veya tüm fertleri için para karşılığı evde yapılan temizlik, ütü, yemek, bulaşık, bahçe bakımı, çocuk, hasta ve özürlü bakımı gibi hizmetleri içerir. “Ev işçisi” ise bu işleri tam zamanlı ya da yarı zamanlı olarak yapan, bir ya da birden fazla işveren için çalışan, evde işverenle birlikte yaşayan ya da başka bir hanede ikamet eden kişilerdir.

Türkiye’de ev işçiliği; kayıt dışı, sigortasız ve güvencesiz çalışma şartlarının en yoğun görüldüğü iş kollarından biridir. Çoğunluğunu kadınların oluşturduğu ev işçileri, güvencesizlik, sigortasızlık, baskı, düşük ücret, mobbing ve uzun süreli çalışma saatleri gibi birçok sorunla karşılaşmaktadırlar. Ev işçilerinin sendikalaşma oranı neredeyse bütün mesleklerin oranlarının altında kalmaktadır.

Koronavirüs krizi, kadınların işgücü piyasasındaki mevcut konumlarını daha dezavantajlı hale getirmiştir. 4 Nisan 2020’de UN Women Türkiye tarafından yayınlanan “Türkiye’de COVID-19 Etkilerinin Toplumsal Cinsiyet Açısından Değerlendirilmesi” raporuna göre; koronavirüsten sonra işini kaybeden kadın oranı, erkeklere kıyasla daha yüksektir. kadınların yoğun olarak çalıştığı sektörlerin pandemiden en olumsuz etkilenecek sektörlerin başında gelmesi Türkiye’de düşük olan kadınların istihdama katılımını daha fazla düşürme eğilimindedir.

Türkiye’de ev işçilerinin yaygın olarak kayıtdışı şekilde çalışması nedeniyle, sayıları belirlenememektedir. Türkiye’deki yasal mevzuatta Ev işçiliği herhangi bir çalışan tanımına dâhil edilmemekle birlikte, tanımlanmamıştır. Uygulamada ise belirli standartları olmayan bir alandır.

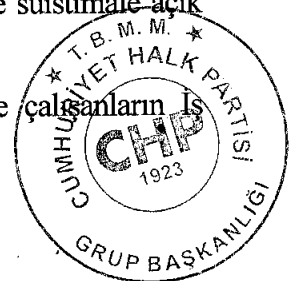
COVID-19 pandemisi süresince bütün işçiler süre koşulu aranmaksızın işsizlik ödeneği ve kısa çalışma ödeneğinden yararlanabilmekte iken, kayıt-dışı çalışan ev işçileri kapsam dışında kalmıştır.

2011 yılında Uluslararası Çalışma Konferansı’nda kabul edilen 189 sayılı Ev İşçileri Sözleşmesi ve 201 sayılı Tavsiye Kararı ile ilk kez özel olarak ev işçileri için insana yakışır işlerin teşvik edilmesini hedefleyen ILO uluslararası standartlarına Türkiye taraf olmamıştır. Ev işçilerine insan onuruna yaraşır çalışma koşulları sağlanması sorumluluğu, sosyal bir hukuk devletinin görevidir.

Ayrıca, son yıllarda ev işçileri için yapılan yasal düzenlemelerin çoğu; ev işçilerinin sosyal güvenlik haklarından daha çok yararlanması amacıyla uzak kalmış, ev işçilerinin içinde bulunduğu sosyoekonomik koşulları zorlaştırmıştır.

Ev hizmetlerinin, 4857 Sayılı İŞ KANUNU kapsamının dışında bırakılması; ev işçilerinin çalışma haklarını kısıtlamaktadır. İş Kanunu’nda kapsamlı bir şekilde belirlenmiş olan bu haklar, ev işçileri bakımından tabi oldukları diğer yasal mevzuatta nispeten muğlaktır ve suistimale açık konumdadır.

4857 Sayılı İş Kanunu yapılacak olan değişiklik ile, ev hizmetlerinde çalışanların İş Kanunu kapsamına dahil edilmesi amaçlanmaktadır.

**4857 SAYILI İŞ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN
TEKLİFİ**

MADDE 1- 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu'nun 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

